

Fleraltets Forslag har altsaa dette Fortrin fremfor Regjeringens, det kan man ikke negte, ihvorvel jeg maa sige, at saaledes som Sagen nu staar, kan jeg ikke gaa ind derpaa. Jeg skal blot med faa Ord nævne min Hovedbetænkning derved; det er den, at Fleraltet staar paa det samme uflare politiske Standpunkt som Regjeringen, at det nemlig ikke kan vides, i hvilket Diemed disse Rustninger foretages, om det er til at støtte Alliancer, eller om det er for at forsvare en maasse os paa-lagt neutral Stilling. Dette er min Hovedbetragtning, idet jeg antager, — det er Noget, som jeg saa ofte har udtalt — at en Alliancepolitik er en Vej til at faae et Land delt, hvilket efter min Opfattelse er den største Ulykke, der kan ramme et Land. Jeg skal ikke gaa videre ind derpaa, uagtet der er et Par meget vigtige Punkter til, men dem skal jeg lade ligge, thi det erede Medlem omtalte dem ikke. — Grunden til, at jeg begjærede Ordet, var isvrigt den, at det har glædet mig at høre, at Fleraltet staar fast ved at negte dette Skib; saa er der dog vundet Tid, og med Tid har man jo vundet Alt, siger man. Der er da maasse Mulighed for, at naar den store Besætnings- og Forsvarsplan kommer til Overveelse, man saa enten kan faae nedsat de Foidringer, der gjøres, eller faae sat det forsonende Element ind deri, som f. Ex. for mit Vedkommende er nødvendigt, for at jeg skulde kunne slutte mig til Fleraltets Besætningsplan i det Hele. Jeg erkjender meget godt, at, dersom det bliver vor Lod, at komme til at staa som en neutral Stat i Europa, slippe vi ikke for at gjøre Udgifter, og det kan meget godt være, at vi ikke slippe lettere, end Fleraltet har udtalt; men saalænge dette er uklart, tør jeg ikke række en Finger til en saadan Plan, fordi jeg frygter for, at det skal være en Haandskrækning til Fædrelandets Adspaltelse. Jeg har begjæret Ordet for at sige, at for mig er der nu kommet et nyt Moment til, hvorfor jeg maa vedblive at holde sammen med Fleraltet; det er denne Betænkningens Fremkomst. Det er et nyt Moment for mig til ikke at gaa ind paa nogensomhelst Overenskomst. Jeg hørte den erede Minister give en Antydning, hvortil det erede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gjorde en forblommet Bemærkning. Jeg veed ikke rigtig, hvad det var, det erede Medlem mente; men han antydede, at dette kunde der siges Meget om. Noget Saadant omtrent sagde det erede Medlem; men han vilde ikke gaa ind paa at forhandle det nu. Formodentlig er det Noget, som hænger sammen med Lands-thingets Betragtning af denne Sag. I denne Henseende kunde det maaste være interessant nok at faae det at høre; men isvrigt skal jeg heller ikke gaa videre ind derpaa, siden den erede Minister ikke har sagt videre, og det erede Medlem heller ikke. Jeg skulde have ønsket, at man

kunde være kommen til at klare den politiske Stilling, thi isaafald vilde man maasse være kommen til at gaa en Vej, der baade stemmede med Forsvarsudvalgets Fleralts Mening og tillige med Regjeringens. Der var da maasse en Mulighed herfor, men dette ligger for Diebliffet ikke for, og jeg skal ikke indlade mig derpaa. — Hvad dernæst det Endringsforslag angaar, som er stillet af det erede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) under Nr. 92, da kan man vel anse det for at være et Brudstykke af Fleraltets Forsvarsplan, saaledes som den er udviklet i dets Betænkning. Det er formodentlig Noget, der svarer dertil, saavidt jeg har kunnet forstaa; men jeg finder dog, at, naar Regjeringen ikke kan bruge dette Forslag, er der aldeles ingen Grund for Folkethinget til at gaa ind derpaa, selv om man i og for sig kunde synes derom, og jeg holder fuldstændig med den erede Ordsfører for Finansudvalget i, at det er Noget, vi helst maa lade ligge, indtil denne Sag i sin Helhed kommer til Overveelse. Isvrigt kan jeg ikke tilbageholde en Bemærkning til det erede Medlem. Han kom til at nævne, at han ogsaa havde stillet Forslaget under Nr. 93 (Dinesen: Nei.) Jo, det erede Medlem kom til at nævne det, og jeg troede da, at han var bleven Marineminister. Han rettede det vel bagefter; men jeg erindrer den Drethed, hoormed det erede Medlem engang tidligere har villet stille et stort Panterskib op paa Budgettet ved 3die Behandling, ogsaa for sin egen Konto. (Dinesen: Det var Geværer!) Ja, saa kvalificerer det erede Medlem sig maasse ogsaa til at blive Krigsminister. Det forekommer mig meget vanskeligt for et enkelt Medlem at stille saa store Ting op, især naar de slet ikke have været behandlede i Thinget. (Eh. Nielsen: Det Andet angik Krigsministeriet!) Ja, jeg holder ogsaa mest af at have de to Ministerier forenede paa een Haand. — Det gjør mig ondt, at jeg ikke har vidst, hvorledes Stillingen i det Hele vilde blive, thi dersom dette havde været Tilfældet, vilde jeg hverken have været med til at tiltræde Forslaget Nr. 93 eller Forslaget Nr. 94; men Enhver havde sine Forestillinger, og man har havt Forhaabninger, som ere blevene stufede, — og nu staa disse Forslag der. Jeg skal imidlertid lade være at stemme for dem paa Grund af Stillingen, som den nu er. (Stemmer: De høre jo selv til Forslagsstillerne!) Ja, jeg har været med til at tiltræde disse Forslag, men under ganske andre Forudsætninger. Jeg skal ved samme Leilighed bemærke, at naar der opstaar nye Kombinationer, nye Forhold, kan man underriden forandre sin Stilling. Det er, som naar man har været i Kamp med en Fjende. Naar han staar paa et andet Sted, vedbliver man ikke at skyde i samme Retning som hidtil, men saa pleier man at forandre Retning.